

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Načeradským v hlavním líčení konaném dne 27. 9. 2021 v Kladně

takto:

Obžalovaný J. Z. [redacted] narozený [redacted] v Praze 2, student střední školy, trvale bytem [redacted], adresou pro doručování [redacted],

je vinen, že

nejméně od roku 2019 do dne 3. 3. 2021 na adrese [redacted] č. p. [redacted] v Kladně – Kročehlavech, a dále na adresách [redacted] č. p. [redacted], a [redacted] č. p. [redacted] okres Praha – západ, vědomě přechovával prostřednictvím svého iCloudového účtu [redacted], který byl synchronizován s jeho mobilním telefonem Apple iPhone 7, IMEI: [redacted], 18 fotografií a 2 videozáznamy pornografického charakteru zobrazující obnažené či nahé dívky v sexuálně vyzývavých polohách se zaměřením na jejich pohlavní orgány, kdy tyto fotografie a videozáznamy získal v rámci komunikace s na nich zachycenými dívkami, kdy je v některých případech sám pořídil přes použitý software a v některých případech mu je dotčené dívky samy zaslaly, přičemž takto jednal s vědomím, že na fotografiích a videozáznamech jsou zobrazeny dívky mladší 18 let,

tedy

jednak přechovával fotografické a jiné pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

jednak zlákal dítě k výrobě pornografického díla,

čímž spáchal

jednak přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, (dále jen „tr. zákoník“),

jednak přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu **odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá. Podle § 82 odstavce 1 tr. zákoníku se obžalovanému stanoví **zkušební doba v trvání 24 (čtyřicet) měsíců**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný je na základě obžaloby ze dne 1. 9. 2021 stíhán pro skutek, kterého se dle obžaloby měl dopustit tak, že nejméně od roku 2019 do dne 3. 3. 2021 na adrese [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] v Kladně – Kročehlavech, a dále na adresách [REDAKCE] č. p. [REDAKCE], Praha 10, a [REDAKCE] č. p. 425, Hostivice, okres Praha – západ, vědomě přechovával prostřednictvím svého iCloudového účtu [REDAKCE], který byl synchronizován s jeho mobilním telefonem Apple iPhone 7, IMEI: [REDAKCE], 18 fotografií a 2 videozáznamy pornografického charakteru zobrazující obnažené či nahé dívky v sexuálně vyzývavých polohách se zaměřením na jejich pohlavní orgány, přičemž takto jednal s vědomím, že na fotografiích jsou zobrazeny dívky mladší 18 let, který obžaloba právně kvalifikovala jako přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Soud na základě obsahu spisu akceptoval podle ustanovení § 206d tr. řádu jako nesporné skutečnosti, že došlo k jednání dle skutkové věty obžaloby, kdy obžalovaný svoji vinu nepopíral a zvažoval rovněž prohlášení viny dle ustanovení § 206c tr. řádu, ke kterému nepřistoupil toliko z důvodu procesní opatnosti, kdy si nebyl plně jist, že správně pochopil veškeré důsledky takového postupu.
3. Soud na základě nesporných skutečností a dále provedeného dokazování dospěl ke skutkovému závěru uvedenému ve výroku, kdy oproti návrhu na potrestání bylo doplněno, že obžalovaný předmětné fotografie a videa získal k uložení v rámci komunikace s na nich zachycenými dívkami, které mu je na jeho žádost zpravidla sami zaslaly, a návazně byla doplněna takovémuto získání odpovídající právní kvalifikace (na jejíž změnu byl obžalovaný upozorněn během hlavního líčení, přičemž o novou lhůtu k přípravě nežádal). Totožnost skutku byla co do jednání a následku v dostatečné míře zachována.
4. Obžalovaný J. [REDAKCE] Z. [REDAKCE] před soudem uvedl, že se doznává k pořizování dotčených fotografií a videozáznamů. K předmětným fotografiím a videozáznamům přišel v rámci toho, že si s dotčenými „holkama“ psal, zpravidla mu je na jeho žádost poslaly sami. Tvrdily mu, že jim je nejméně patnáct let. Nevěděl, že jeho jednání je protiprávní, když jsou dotčené mladší 18 let. Ke svým poměrům uvedl, že žije „ve střídané péči rodičů“, kdy je vždy dva týdny u jednoho a pak u druhého rodiče. Studuje obor ruční knihař, opakuje poslední ročník. Do budoucna by si chtěl udělat řidičské oprávnění a žít se rozvozy. Zatím ho živí ho rodiče, nemá vlastní příjem, jen dostává od rodičů kapesné. Nemá hodnotný majetek ani dluhy. Od 14 let dochází k sexuologovi, protože má „zvýšené hormony“. Má pocit, že se mu v poslední době lékař moc nevěnuje, jen mu vždy položí pár otázek a zeptá se ho, jestli má ještě „prášky“. Není prostor, aby s ním např. probral, jak by měl fungovat na sociálních sítích. Jak přistupovat k pornografii s ním rovněž neřešil

Za správnost vyhotovení: [REDAKCE]

5. Dle znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví kriminalistická antropologie, jehož předmětem bylo posouzení 244 fotografií a 6 videozáznamů zajištěných z mobilního telefonu obžalovaného (protokol o ohledání mobilního telefonu rovněž součástí spisu), co do toho, zda se mezi nimi nachází pornografická díla zachycující osobu mladší 18 let, mělo takovýto charakter prokazatelně 18 fotografií (z čehož ve dvou případech šlo o dítě mladší 15 let) a 2 videozáznamy. Soud se rovněž s předmětnými snímky a videozáznamy seznámil přímo, kdy zajištěná data z mobilního telefonu tvoří přílohu protokolu o ohledání mobilního telefonu Apple iPhone 7, IMEI: [REDAKCE] předloženého v přípravném řízení obžalovaným. Konkrétně znalce označené fotografie a videa jsou rovněž duplicitně k dispozici v rámci spisového materiálu v tištěné podobě.
6. Dále je k dispozici znalecký posudek z oboru psychiatrie, sexuologie vypracovaný na obžalovaného, který je dle znalce osobnostně nezralý, afektivně labilní se sníženým intelektem nikoliv však v patologické míře. Jeho dosud neukončený sexuální vývoj je disharmonický, časně se rozvinula silná sexuální apetence s patologickými představami se sadistickými rysy. Dle znalce obžalovaný trpí poruchou sexuální preference – sadismem. Probíhá sexuologická ambulantní útlumová léčba s nižší frekvencí. Touto poruchou obžalovaný trpěl rovněž v době řešené trestné činnosti, jeho rozpoznávací schopnosti byly zachovány, ale ovládací schopnosti byly s ohledem na kombinaci nevyzrálé osobnosti a podprůměrného intelektu sníženy podstatně, nebyly však vymizelé. Obžalovaný je schopen účasti na trestním řízení. Ze znaleckého hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě potenciálně nebezpečný, znalec proto navrhl uložení ochranného opatření, ochranného léčení ambulantní formou.
7. K dispozici je zpráva Psychiatrické nemocnice Bohnice ze 7. 5. 2019, dle které byl obžalovaný předán do lůžkové péče v roce 2016 z důvodu, že rozšiřoval svoji fotografii se svázanými rukama a požadoval po dívkách zasílání fotek, kde by byly nahé a rovněž se svázanými rukama. Konciliárně byl vyšetřen 15. 6. 2016 a následné falometrické vyšetření potvrdilo sadomasochistickou orientaci obžalovaného. Z lůžkové péče byl obžalovaný propuštěn 17. 6. 2016. Od září 2016 docházel na ambulantní péči s frekvencí jednou za 2-3 měsíce, s ohledem na nízkou hladinu testosteronu byl nejprve ponechán bez medikace, ale v červnu 2018 byla zahájena medikace na hormonální utlumení poté, co jeho matka uvedla, že asi dva roky svazoval na rukou a nohou svou mladší sestru. V návaznosti na medikaci zjištěn pozitivní biologický útlum, údajně došlo ke snížení frekvence sebeukájení a obžalovaný uváděl, že svázané ženy již neapetuje. Dle zprávy lze bez tlumící léčby očekávat zvýšení pravděpodobnosti zájmu obžalovaného o svazování „dostupných sexuálních objektů“.
8. Součástí listinných důkazů je rovněž profilový obrázek a ID dvou účtů na jméno „[REDAKCE]“ na sociální síti Facebook a inzerát na internetových stránkách [REDAKCE], dle kterého „modrásek“ s e-mailovou adresou [REDAKCE] dne 23. 8. 2019 „hledal holku“.
9. Obžalovaný nemá žádný záznam v rejstříku trestů, v evidenci přestupků má pak jeden záznam pro přestupek proti občanskému soužití z roku 2019.
10. Soud při skutkovém závěru vycházel především z nesporných skutečností, kdy obžalovaný se k jednání uvedenému v obžalobě plně doznal, nad rámec přípravného řízení pak před soudem uvedl, že předmětné fotografie a videa pořizoval, respektive mu je dívky, se kterými komunikoval, poslali většinou sami, když jim řekl, co chce. V případě konkrétně znalce vytípaných fotografií a videí nelze jednoznačně určit z toho, co je na nich zachyceno, které z těchto snímků na žádost obžalovaného pořídili samy na nich zachycené dívky (ve smyslu vytvoření digitálního souboru fotografie či videa) a v jakých případech si tyto snímky obžalovaný v rámci komunikace obstaral jinak (s jednou výjimkou, kdy je zřejmé, že jde o fotografii zaslanou v rámci textového

Za správnost vyhotovení: [REDAKCE]

chatu druhou stranou), kdy z dalších fotografií a videí (neselektovaných znalcem z hlediska prokazatelnosti věku, respektive pornografického charakteru díla) plyne, že v některých případech si obžalovaný zachytával obsah videochatu. Pakliže obžalovaný uvádí, že mu dívky zaslaly dotčené materiály „většinou“ (tedy ne vždy) sami, vyvstává jako druhý možný zdroj to, že obžalovaný některé fotografie či videa získal prostřednictvím videochatu. Toto nelze blíže upřesnit a rozlišit, nicméně ku prospěchu obžalovaného bylo na místě doplnit, že nemusel dívky vybízet k vytváření a zaslání pornografického materiálů ve všech případech, v některých případech mohlo jít „toliko“ o to, že se dívky vysvlékly v rámci videochatu, aniž by jim docházelo, že jeho obsah, respektive části si obžalovaný ukládá.

11. Pokud jde o závěry znaleckého posudku co do pornografického charakteru díla, soud se závěry znalce na základě zhlédnutí dotčeného materiálu plně ztotožnil, kdy v některých případech jde zjevně o dívku ve věku, u které není ani náznak nástupu puberty a sekundárních sexuálních znaků, obžalovaný těžko mohl předpokládat, že jde o osobu starší 15 let, natož starší 18 let. Lze se plně ztotožnit s tím, že znalec postupoval přísně ku prospěchu obžalovaného, kdy i u dalšího zajištěného materiálu lze pochybovat o věku dotčených dívek, nicméně znalcem vybraná díla jsou co do jejich věku skutečně „do očí bijící“.
12. Ohledně závěrů znaleckého posudku psychiatricko-sexuologického, soud rovněž nemá důvod pochybovat o jeho závěrech, kdy nicméně musí dodat, že předmětné fotografie a videa osob mladších 18 let nejeví známky sadomasochistických praktik. Soud rovněž nemá důvod pochybovat o názoru na léčbu obžalovaného dle předložené zprávy Psychiatrické nemocnice Bohnice.
13. Co do právního hodnocení je plně na místě obžalobou navrhaná právní kvalifikace přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, kdy toto ustanovení se vztahuje na případy, kdy pachatel přechovává fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem, přičemž dle ustanovení § 126 tr. zákoníku se dítětem rozumí osoba mladší osmnácti let, pokud trestní zákon nestanoví v konkrétním případě jinak.
14. Pojem pornografické dílo není trestním zákoníkem definován, ale je vykládán v rámci rozhodovací praxe soudů i je předmětem definic poskytovaných právní vědou. Je zde třeba odlišit pornografická díla od děl vytvořených nezávadově (rodinné snímky dětí, předvádění dětského oblečené), ale následně použité na místo pornografie, v praxi není vždy jednoznačná rovněž hranice mezi erotickým a pornografickým dílem. Rovněž nelze odhlížet od skutečnosti, že hranice vnímání pornografického díla se časem vyvíjí, takže je třeba na dané dílo nahlížet vždy v kontextu dané doby a společnosti.
15. Zdejší soud nemá důvod odchýlit se od definice pornografického díla coby díla, které zvláště intenzivním a vtíravým způsobem zasahuje a podněcuje sexuální pud, překračuje podle převládajících názorů ve společnosti uznávané hranice sexuální slušnosti, uráží neakceptovatelným způsobem cit pro sexuální slušnost a vyvolává pocit studu (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2019, sp. zn. 6 Tdo 1281/2019). Na dělící hranici mezi erotickým a pornografickým dílem pak lze nahlížet z různých úhlů, kdy se lze rovněž setkat s tím, že pojem erotický je používán pro pornografická díla nižší intenzity. Účelem konkrétního díla nemusí být podnícení sexuálního pudu, ale estetický umělecký prožitek, kdy může být zachyceno lidské tělo, či dokonce přímo genitál, ale s ohledem na způsob provedení a kontext dílo nepůsobí na běžného člověka pornograficky. Za pornografii rovněž není na místě označit díla, která sice směřují k podnícení sexuálního pudu, ale činí tím způsobem, který je považován ještě za společensky akceptovatelný, nebudí stud a pohoršení ve smyslu pornografie. Takováto díla jsou běžná, historicky lze sledovat soustavné testování hranic akceptovatelného a jejich posouvání,

Za správnost vyhotovení: [REDACTED]

kdy z pohledu současné společnosti některá historická pornografická díla jsou již vnímána jako díla toliko erotická, či již zcela pozbyla schopnosti podněcovat sexuální pud. Při posouzení charakteru díla je vždy třeba vnímat jeho kontext. Nejde o pornografické dílo, pakliže jeho účelem není podněcovat sexuální pud a v tomto smyslu se nijak záměrně nepodbízí, ale z jiného důvodu se obsahově překrývá s pornografií (např. zobrazení ženského genitálu v učebnici anatomie).

16. Jak již soud uvedl výše, plně se ztotožňuje se závěry znaleckého posudku, že v případě obžalobou řešených (digitálních) fotografií a videí jde o díla pornografická, přičemž jde o osoby prokazatelně mladší 18 let. Pakliže pak obžalovaný tyto fotografie na svém mobilním telefonu, respektive na s ním propojeném cloudovém účtu přechovával, dopustil se tohoto přečinu.
17. Namítá-li obžalovaný svůj právní omyl, že nevěděl o protiprávnosti držení takovéto pornografie, i pokud by takovéto tvrzení soud akceptoval jako pravdivé, nešlo by o omyl omluvitelný, i když soud přihlédne k věku a dle znalce o něco nižší inteligenci obžalovaného. Je obecně známo, že k pornografii nemají osoby mladší 18 let přístup, bylo by pak absurdní dovozovat, že tyto materiály nesmějí osoby mladší 18 vidět, ale smějí v ní již aktivně účinkovat. Pokud pak měl obžalovaný jakékoliv pochybnosti o tom, kde jsou hranice dovoleného chování, mohl to snadno zjistit např. dotazem na ošetřujícího lékaře.
18. Soud s ohledem na doznání obžalovaného, že předmětné dívky o takovéto fotografie žádal, doplnil rovněž právní kvalifikaci přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dle tohoto ustanovení dopustí ten, kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede nebo zneužije dítě k výrobě pornografického díla nebo kořistí z účasti dítěte na takovém pornografickém díle.
19. Za situace, kdy z dokazování nevyplynuly další konkrétnější okolnosti nad rámec toho, že obžalovaný nezletilý o zaslání takovýchto materiálů žádal, nelze hovořit o tom, že by je přiměl (přemluvení, použití psychického nátlaku), zjednal (uzavřel neformální dohodu), najmul (uzavřel formální dohodu), svedl (skryté působení k vzbuzení takového rozhodnutí), či tím kořistil (získával z toho nějaký prospěch). Pakliže je obžalovaný otevřeně v rámci komunikace požádal, je na místě hovořit o zlákání.
20. Pokud jde o to, že si obžalovaný mohl a měl být vědom toho, že jde o jednání protiprávní, platí to, co bylo uvedeno výše. Pokud pak jde konkrétně o to, že dívky mladší 18 let žádá o to, aby pro něj vytvořili pornografické dílo, jednal již obžalovaný plně úmyslně.
21. Soud proto shledal obžalovaného vinným jak přečinem podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, tak přečinem podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku.
22. Soud pro úplnost dodává, že rovněž uvážil, do jaké míry je na místě případně rovněž kvalifikace podle ustanovení § 192 odst. 3 tr. zákoníku a podle ustanovení § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku
23. Pokud jde o ustanovení § 192 odst. 3 tr. zákoníku co do toho, že na straně obžalovaného došlo k výrobě pornografického díla, soud nemá za to, že by takováto kvalifikace byla na místě. Obžalovaný nebyl v přímém kontaktu s dotčenými dívkami, pornografické dílo v digitální podobě vznikalo na straně dívek, obžalovaný ho pak buď ukládal či neukládal. Pokud by ukládání existujících „pornografických dat“ mělo být trestné v této podobě, tak v principu uložení pornografické fotografie z internetu do počítače by bylo výrobou díla. Nejde však o výrobu ve smyslu originálního vzniku, ale o ukládání kopie již existujících digitálních dat. To, že obžalovaný nezletilý k výrobě zlákal, že vznikala z jeho popudu, je pak již podstatou výše rozebrané právní kvalifikace § 193 odst. 1 tr. zákoníku.

24. Co se týče případného posouzení ohrožování mravní výchovy mládeže, nebyly zjištěny bližší podrobnosti o komunikaci obžalovaného s nezletilými a bez dalších souvislostí nelze bez dalšího konstatovat, že pouze tím jednáním, které je řešeno obžalobou (po dílčím doplnění jednání soudem), by byla naplněna potřebná míra ohrožení výchovy nezletilých pro tuto právní kvalifikaci.
25. V návaznosti na závěry o vině obžalovaného soud přistoupil k úvahám o trestu, kdy v intencích ustanovení § 39 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k jeho chování po činu a k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život.
26. Obžalovaný je osobou blízkou věku mladistvých, soud nemá důvod pochybovat o tom, že na jeho jednání se významně podepsala jeho sexuální porucha, nedokončený sexuální vývoj a nižší inteligence. Obžalovanému polehčuje doznání, kdy se při hlavním líčení zcela dobrovolně doznal dokonce k tomu, že svým jednáním naplnil přísnější než původně zvažovanou právní kvalifikaci. Je osobou dosud netrestanou, byť s ohledem na zjištění k jeho předchozímu chování (přestupek proti občanskému soužití, správy o jeho chování před a během léčby), nelze plně hovořit o osobě, která žila dosud řádný život, je zřejmé, že stojí na začátku svého dospělého života a mělo by na něj být působeno především výchovně. Zvláštní přitěžující okolnosti soud neshledal.
27. Při použité právní kvalifikace obžalovanému hrozí trestní sazba jeden rok až pět let, soud má za to, že postačuje uložení trestu na samé spodní hranici, protože tento trest by měl být pro obžalovaného především varováním, aby se do budoucna takového jednání vyvaroval a nepodceňoval potřebu léčby. Na druhé straně nelze souhlasit s návrhem obhajoby, aby mu byl uložen toliko alternativní trest, který umožní co nejrychlejší zahlazení odsouzení. Ačkoliv jde o požadavek z hlediska vstupu obžalovaného do života logický, soud zde musí rovněž přihlédnout k zájmům společnosti na ochranu před takovýmto právním jednáním, kdy je nutné zdůraznit, že nakládání s dětskou pornografií a zneužití dítěte k výrobě pornografie představuje trestnou činnost velmi zavrženíhodnou, která může mít na zachycené děti významné dopady, může narušit jejich psychický a sexuální vývoj. Jsou známy i případy, kdy se nezletilí po uniknutí takovýchto materiálů na veřejnost, kde na internetu mohou být následně dohledatelné „věčně“, pokoušejí i o sebevraždu. Jedním z důvodů, proč zákon zakazuje, aby byla vytvářena jakákoliv pornografická díla s osobami mladšími 18 let je, že by se nemělo těmto osobám zakazovat, aby od patnáctého roku věku postupně objevovaly svoji sexualitu, jde o osoby, kterou často ještě nejsou schopny plně domyslet a uvážit následky svého jednání, kdy v případě pornografie se velice snadno může stát, že jediný neuvážený snímek může významně ovlivnit jejich další život. V době internetu se takováto neuváženost může stát nesmazatelným „mementem“, které je pak po dlouhé roky může pronásledovat, komplikovat jim partnerský, pracovní a rodinný život. Soud má s přihlédnutím k osobní charakteristice obžalovaného dle znaleckého posudku za to, že je třeba, aby obžalovaný vnímal bezprostřední hrozbu výkonu trestu, pokud nebude žít řádně a fixoval si tak žádoucí životní a sexuální návyky, proto stanovil zkušební dobu na dobu dvou let. Tento dlouhodobější efekt by v případě např. trestu obecně prospěšných prací, které by obžalovaný hypoteticky mohl vykonat velmi rychle, nebyl. Doba dvou let se obžalovanému s ohledem na jeho věk může zdát dlouhá, nicméně podmíněný trest znamená, že pokud ve zkušební době povede řádný život, bude moci soud poté obratem vyslovit, že se osvědčil, což má účinky zahlazení odsouzení, takže se pak bude moci pro účely hledání zaměstnání vykazovat „čistým“ trestním rejstříkem.
28. Soud dále obžalovanému uložil soudním znalcem navrhovanou ochrannou léčbu a to sexuologickou v ambulantní formě. Soud nemá důvod pochybovat o závěrech znalce o její důvodnosti a vhodnosti, po právní stránce jsou pak pro její uložení splněny podmínky s ohledem

na shledání viny obžalovaného tak, jak je uvedeno výše. Obžalovaný před soudem uvedl, že si je sám potřeby takovéto léčby vědom, naopak očekává, že v návaznosti na uložení léčby mu bude ze strany ošetřujícího lékaře věnována větší pozornost.

29. Soud nemá důvod v kontextu závěrů znaleckého posudku a motivace obžalovaného na léčbě aktivně spolupracovat pochybovat o tom, že je v současnosti dostatečně uložení ochranné léčby ambulantní formou, kdy nicméně obžalovaného varuje, že pokud by léčbu řádně neabsolvoval, či pokud by s ohledem na další takovouto trestnou činnost bylo patrné, že intenzita ambulantní léčby nedostačuje, mohla by být léčba rozhodnutím soudu přeměněna na ústavní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu v Kladně. K rozhodnutí o odvolání je příslušným odvolacím soudem Krajský soud v Praze. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení vin.

Státnímu zástupci již odvolání nepřísluší, jelikož se ho po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdal.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

V neprospěch obžalovaného mohl rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti a důkazy. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje tyto náležitosti.

Odvolací soud zamítne odvolání bez věcného přezkoumání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Kladno 27. září 2021

JUDr. Ondřej Načeradský, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: [redacted]